

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 107 ◆ Середа, 5 червня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

КОВЧЕГ УКРАЇНА

Науковці доводять, що Україна — єдине місце, яке оберглося від Всесвітнього Потопу. Повірити в це допомагає... Біблія. Не міг Ной, хоч і був єдиним праведним чоловіком, врятувати всіх гадів земних і птахів небесних — надто їх було багато...

(Закінчення на 9-й стор.).

В ЧОРА Голова Верховної Ради УРСР Л. Кравчук провів прес-конференцію для журналістів українських, центральних і зарубіжних видань. На ній були присутні співробітники дипломатичного корпусу. Л. Кравчук відповів на запитання з приводу офіційного візиту української делегації до Угорської Республіки і підписання Декларції про основні відносини між Українською Радянською Соціалістичною Республікою та Угорською Республікою. Торкнувся Голова Верховної Ради УРСР і деяких аспектів роботи підготовчого комітету по опрацюванню проекту нового союзного договору.

В ПІДМОСКОВНИЙ урядові резиденції Ново-Огарьово під головуванням Президента СРСР М. С. Горбачова 3 червня проходило чергове засідання Підготовчого комітету по завершенню роботи над проектом нового Союзного договору. Участь брали президенти, голови Верховних Рад РРФСР, України, Білорусії, Узбекистану, Казахстану, Киргизії, Таджикистану, Туркменії, Азербайджану, автономних республік. Велос постатейне обговорення документа.

У МАЛЮВНИЧОМУ сквері шахтарського міста Лисичанське, що на Луганщині, стоїть пам'ятник видатному українському поетові Володимиру Сосурі. Тут, на батьківщині поета, відкрилось республіканське Сосюринське свято. Віднині воно стане традиційним і проводитиметься кожні два роки. Його девіз — «Любіть Україну!» завізав з однокименого вірша, який у 50-і роки обертнувся для автора незаслуженим гонимим.

С ПІЛНЕ виробництво троллейбусів організували дніпропетровська об'єднання «Підземний машинобудівний завод» і чехословацький концерн «ЧКД — Традиції». За зразок взято машини, яку виготовляв Київський завод імені Держинського. Дніпропетровці мають намір виробляти нузові, і їхні партнери — чехи троллейбуси сучасним електрообладнанням.

5 червня 1991 року. № 107

ти авантюризму в політиці

Михайло Максимович, Шевченківський виборчий округ № 138 року народження, український, замінив Київський держуніверситет імені Шевченка.

підприємств, департизація

була асоціати... були популярного завершеного особини, «життєвого» сьогодні й... хочуть ре... історичний мот... шуються по... Але у Львові... група людей... кулісного ре... здогадується,... мавувато... це засмучує... очений «Юрій... Роман... Україн... армією,... до демо... до коаліції... сил в УГВР... вільною... останній прог... «соціаліст... сьогодні... ініціати: апол... власності, за... землі тощо... ухували при... гелісискої... моментаторн... мовляв, ... далі ОУН... ізації економі... астигли щось... аврабрати... це політич... аралізм, усун... моюліту... парткомів

на підприємствах, департизація навчальних закладів і підприємств, затвердження національної символіки як офіційної, незалежна преса, відродження національних церков. Вінченто део аважас законно, рішенням Ради, демонтований пам'ятник Леніну. Не Леніну-особі, а представнику тоталітаризму і єдиної правдивої ідеології».

В економіці ми в основному тільки закладаємо фундаменти: приватизація, роздержавлення, розвиток фермерства, перетворення частини колгоспів у кооперативи. Пробуємо акціонерні, народні підприємства.

— А ваше ставлення до страйків?

— У нас в Галичині страйк підняти легко. Але кавіщо? Страйк — це ніж нам у спину. Приблизно так, окрім інтерфронту, не страйкує, Вірменія — теж, бо там розуміють: треба справу робити, на руйнах конструктивні не вийде. Я сьогодні як голова обрання звачкою мірою відповідаю за життя трьох мільйонів львів'ян і як член координаційної ради Галицької асамблеї — за п'ять мільйонів галичан. Я — проти авантюризму в політиці.

— Ви повернулися до Верховної Ради. Чим це викликало?

— Степана Хмару відпустили, і в повернувся. А взагалі, колп

парламент стане професійним і змінить свій склад, то я перейду туди на постійну роботу, обличивши обрання. У мене вдома є зміна.

— В одному з інтерв'ю ви сказали: якщо людське мені не байдуже! А що ви все-таки любите найбільше?

— Уявіть: не знаю, що й сказати, так мало вільного часу... Але все-таки, мабуть, мандрувати.

— На сім'ю теж часу не вистачає!

— Не вистачає, але у мене дружина терплива і мій одиноким і дочку. Один син — лікар-інфекціоніст. Другий створює молодіжне видавництво, вчиться на біологічному факультеті в університеті, депутат обрання й активний політик. Коли він був в Америці і вступав там перед громадою, то мені казали, що він виступає ліпше за мене. Але я вдячний йому за це і пишущий як як батько. Маю онуків, одне слово, сім'я як сім'я.

— Ви — журналіст. Більш аркуш мандрує до себе!

— Манить. Але, окрім вступів та виступів власних інтерв'ю, ні на що серйозніше просто не вистачає часу. Навіть переглянути й передати свою книгу «Лихо з розуму» через завантаженість не можу. Ось перейду колес в парламент, тоді й буду журналісткою займатися.

Вів бесіду спеціальний кореспондент «Голосу України» Володимир СКАЧКО.

Фото Ігоря ПЕТРОВА.

Факт і коментар

ПОБРАЛИСЯ

«Д Ж І З А»

Й «БОРИСФЕН»

Нинішньої весни томатне поле колгоспу імені Куйбишева на Каховщині засіяне італійським насінням за італійською технологією. Так почалося співробітництво фірми «Джіза» і місцевого аграрного об'єднання «Борисфен», які створили спільне підприємство для вирощування овочів та фруктів.

Ось що повідомив з цього приводу віце-президент Херсонської асоціації експортерів Віктор ВЛАСЕНКО:

«Джіза» бере на себе впровадження нових сортів, агротехнічних і промислових технологій, постачання сучасного переробного устаткування, збут продукції за кордоном. Агропромисловий комплекс, який створюється спільними зусиллями, матиме насіннєвий завод, підприємства по виготовленню томатної пасти і фруктового пюре, глибокому заморожуванню овочів, цех по біотехнологічному вирощуванню саджанців яблунь, персиків і абрикосів. Щороку на експорт планується відправляти 15 тисяч тонн томатних концентратів, майже 5 тисяч тонн заморожених овочів, 11 тисяч тонн пюре із фруктів.

Італійці прагнуть спростувати упереджену думку про те, що іноземці на Україні цікавлять лише надприбутки. Третина капіталовкладень фірми витратиться на соціальні блага працівників спільного підприємства. У херсонських господарствах, які входять до «Борисфену», виробляється і харчова продукція, призначена виключно для внутрішнього ринку.

Іван КАЛИНИЧЕНКО, власний кореспондент «Голосу України».

Херсонська область.

За кого нас мають?

— обурювався глядацький зал.

А за кого ми себе видаємо?

Катерина БОРУШ.

На фото Віталія ЛЕЩИНСЬКОГО: на святі виступив ансамбль «Лелеченьки» з Києва.

же, голово... останній... швидко... секретарем... мому, потр... до район... відмовляв... ту у райо... Діти, в... лишлись... рій Іванов... ними.

Нині... шкіль готу... гової сесії... яка має вл...

Серг... власний... «Голосу... Чернівці

За що боролись!

ЖДЕМО ДЖОНА

Співробітники СП «Ріда» (Докецьк) з'ясували, що всі працівники шахт і підприємств капіталіста Джона Юза, а також члени їхніх сімей одержували безплатну медичну допомогу, включаючи ліки. Безкоштовним було і навчання дітей у школах, а також більша частина послуг за житло. Квартир платили від 4 до 15

процентів... (так до ре... Докецьк) ф... вославі і... навіть меч... мавна храм... лались адм... Юза.

Інформа... ІКС».

Повертаючись до надрукованого

ФЕНОМЕН ЛЮДМИЛИ ЖУКОВОЇ

13 травня цього року ми надрукували невелику розповідь під загальною назвою «Екстрасенси в Славуті». В ній повідомлялося, що цільовість за Домецькою Людмилою Жуковою разом зі своїми помічниками Вірою Сич і Людмилою Тетеновою на запрошення жителів міста Славуті поїхали туди, щоб провести діагностування й лікування хворих дітей. За роботою екстрасенсів спостерігав і кореспондент «Голосу України». Дружимо його розповідь.

Перш ніж розповідь про побачення й почуте під час лікувальних сеансів, коротко про місто Славуті. Як відомо, воно виникло на лівому березі Дніпра після аварії на ЧАЕС. Зараз у ньому живуть переважно колишні мешканці Прип'яті, які були піддані сильному радіоактивному опроміненню після вибуху атомного реактора. Крім того, молоде місто було «посаджене» на радіоактивну пляму і через це в ньому підвищений радіоактивний фон і як наслідок — висока захворюваність і дітей, і дорослих.

Тепер конкретно про цільовість Людмилу Петрівну Жукову в Славуті. За десять днів (працюючи по 13—14 годин на добу) вона продиagnostувала понад 300 чоловік і провела з ними майже 800 індивідуальних лікувальних — оздоровчих сеансів.

Які ж результати?

Ось лише кілька записів з «Книги відгуків»:

«Дорога й шановна Людмила Петрівно! Після зустрічі з вами у мого сина сталося диво. Я не можу висловити все, що хочу сказати. Але найголовніше — він дуже потрібний людям...»

З повагою сім'я Мирніних. Таллінський квартал, будинок 6, квартира 1».

«2 травня я глибоко розрубала сонною вказівний палець на лівій руці. Сильно йшла кров. Мама привела мене до Людмили Петрівни, і вона вилікувала за один сеанс. Катя Масаква. Білоруський квартал, будинок 31, кв. 1».

«У мого сина Олександра Флядченка після трьох сеансів зникла пухлина на голові. Несказанно вдячна Людмилі Петрівні. Хай береже Бог вас і ваших рідних!»

Флядченко Н. Д. Ленінградський квартал, будинок 2, кв. 33».

«Низький уклін Богу, що є на світі мила й добра Людмила Петрівна Жукова. Ве-

лике спасибі матері, що народила таку прекрасну дочку... Ладігін, мати й дочка».

«Низький уклін вам, Людмילו Петрівно! Ми маємо в Славуті простору світлу квартиру. Але колі тяжко хворіє дитина — квартира

пнів з тяжк... нещасного... ла Петрівн... кові обезб... з шокового... сеансів при... раи. І в... Тільки рук... — Який... побачила... хотсь розп... то я сказа... ка. Але ж... точне діа...

приладів, в... вання бага... ків, — ск... сестра дит... равлик» Г... А мені хоч... приніти с... Людмила... ниці Віра... нетова всі... за лікуван... ли в асоці... рив міста... н придба... препарат... теї; які по... рілі на ЧА... Доречно... и Людмил... ва приде... раз, щоб з... ня особли...

Ми... спеціаль... дент «Го... Київськ...

На зими... рівна Жу... льних сеан... Ф...

ГОЛОС України

ГОЛОС України

НОСІВКА ПІСЛЯ ГОЛОВОДКИ

ни Інш протопла-
радість, а
цілість даєшкості
купити
Це, здається,
законовавий
райдирство.

ди директори
а Г. Музиченко
принципи
організації
всіх інших де-
лесті в місті де-
лають. Старшо-

класники складають екзамене-
ни, батьки заспокоєні. Центральна площа споромі-
ла. Залишилися, по суті, са-
мості неспокійні люди. По-
районний Будинок культури.
Тут три діти пірада шість се-
мискої Раді. Північній, що
хочуть міксатишномом,
вирішували не просто: ад-
же депутати наділи могили-
нісочанам бути на сесії.
Чимало жонглерів райдект-
роу бажало обрати на відпові-
дальну посаду Г. Музиченка.

Поку навітз з цього приводу
даді згоду і наказ загальні
збори батьків і учнів Носіс-
ської середньої школи № 2.
Та вибило по-іншому. Першо-
го разу він і його суперник не
набрала потрібної кількості го-
лосів. У четвер на відпові-
дальний портфель уже пре-
тендувало 4 кандидати. Ви-
бори розподілили голоси де-
путатів так: за Музиченка —
20 голосів, за М. Онницька
— заступника голови повіт-
ського голопосу — 26. От-

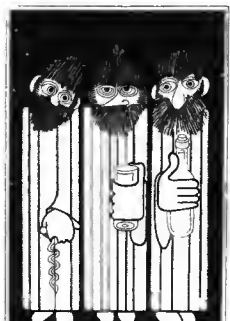
же, головою міськради став
останній. Микола Онниць
парною тому був першим
секретарем райкому комсо-
молу, потрапив у немісткість
до районного керівництва, бо
«намагався» перейти на робо-
ту в райком парції.

Діти, в усьому раді, за-
лишилися задоволені. Григо-
рій Іванович залишиться з
ними.

Нині обидва директори
школи готуються до пожево-
гої сесії районної Рада,
яка має відбутись 10 червня.

Сергія ПАВЛЕНКО,
адапційний кореспондент
«Голосу України».
Чернігівська область.

Оце так! ВЛАДУ—ДО «ЗМІЯ»

Футбол

Микола Косин, журналіст.

Мал. Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Оригінально привіта-
ла з святом колішніх
воїнів - прикордонників
захищені міська ала-
да. У цей день на де-
рях усіх анко-горляч-
них відділів нівів ма-
сний закон. Не про-
давали спиртного і в
інших закладах, навіть
у ресторанах. Та, не за-
важало на такіх несподі-
віваних соріжках, «зе-
лені кашкеті» надаче-
ри, наслідку пересува-
лися містом. Одинак,
поповідомили в УВС об-
ласті, яке обійшлося
благодійно. Навіщо
не заважити на той факт,
що дає «прикордонник»
наслідку ресторну
«Центральний» пред-
ставника влади й зму-
сний його присягнуло
визнати факт по-
рушення прав людини.

Микола Косин, журналіст.

Мал. Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

Володимир Васильович.

Микола Косин, журналіст.

уучузу,

ГОЛОВА ДОТІ...

и у Тернополі

ад Паріїз зде-

Зібралося 215

області. У

тиму. Соціальне

становаще на

ного рід, рео-
десту наколиш-
ці і людини.

пінтні заши-
щеними — це
організаційні

ни, фіт «ових

дирекції, ді-
зайє, поки що

сті «зелених

у інісдан

ТМОНІН, і

ної ноліції

них військ,

Із «рай-

ПЛАТИТЬ

ЕРСТВО

РОНИ

о інформагент-

на Жидеїнсь-

вості, «вони

заклики яких

какава» до

закручування

міся, за пер-

и 1270 — за

муніципаль-
ноє платінні

О. Маніуков-

лонки що не

Міністерства

по-вертіло

платити нашім

там наших ді-

стецькі

ОЛЬ

ШІВКИ

політором

Кескіш поль-

ської, а й у

підприємств

новитого мо-

прослухав сам

тут він навідав

нашого на-
кінету-мис-
лявця поль-

влявця. Від-

стороні, пра-

ль Шанков-

ого Умань-

за участю

ТАРЕНКО,

резидент

«Інж.

ласть.

Коротко

СПЕЦОБСЛУГОВУВАННЯ

На час останнього весня-
ного заїзду господарів са-
наторію — профікторію
«Паштара» Львівсько-Во-
линського військового басей-
ну стали малювати з уразли-
вими чорнобильським радіацій-
ном. Вони приїхали разом з
матерією, яку мали вистави-
ти також по організації до-
зволяла гостей.

Тарас ЛЕХМАН,
Червоноград,
Львівська область.

ЖДЕМО ДЖОНА ЮЗА...

Співробітників СП «Ріда»
(Донецьк) з'ясувало, що всі
працівники шашт і підприємств
капіталіста Джона Юза, а те-
ж члени їхніх сімей одержу-
вали безплатну медичну до-
мощу, виплатили ліки. Безкош-
товно було і навісних ліків
у шкільній, а також білих
платок послуг за житло. Кварт-
плата складала від 4 до 15

За що бороліся!

ПРОКІНТИ ЗАРПЛАТИ. У ЮЗІАЦІ

так до революції називає-
ся Донецький фінансовий
проект і капітальний центр,
і навіть мачети, монти на утри-
мання варті регулярно від-
давали адміністрації Джона
Юза.

Інформагентство «Варо-
ІКС».

Повертатися до надрукованого

ФЕНОМЕН ЛЮДИМИ ЖУКОВО

13 травня цього року ми надрукували невеличку розповідь про
загиблого «Екстрасенса в Славуті». І він повернувся до нас.
Людмила Петрівна Жукіна розповіла про його життя, про
випадки, які відбулися з ним, про його родину, про його
жінку, про його дітей. Це була дуже цікава розповідь, яку
ми хотіли надрукувати, але ми не мали часу. Тепер ми
хотіли надрукувати її знову, але ми не мали часу. Тепер ми
хотіли надрукувати її знову, але ми не мали часу.

Перші нині розповіді про
побачення й пошуки під час
індивідуальних сеансів, по-
ступово переходили до
промісто Славутини. Як відомо,
це було виключно на львівсь-
кого Діпа ірсія аварії на
ЧАЕС. Зараз у нього живуть
перезабиті колішні мешкан-
ці Прип'яті, але були піддані
сильному радіоактивному оп-
роміненню після абику
атомного реактора. Крім то-
го, молоде місто було «по-
сиджене» на радіоактивний
пламуні і через це в ньому під-
радиційний радіоактивний фой-
як наслідок — висока за-
хворюваність і дітей, і дорос-
лих.

пів з такими опіями після
інсультного випадку. Людми-
ла Петрівна зробила хлещко-
вий обстеження, вивела з
цілоного статусу і за кілька
сеансів прискорила заживлен-
ня ран. І все це — без ліків.
Тільки румуни й очима.

— Який про се те, що ти
добавляла до десятих днів,
хотів розповісти мені раніше,
то я сказала б — фантастика.
Але ж це реалізм! І точне
діагностування без

Як же результати?

Оце лише кілька записів з

«Книги відгуків»:

«Дорога я шановна Люд-
миле Петрівно! Після зустрі-
чч з вами у мене сила стало-
ся диво. Я не міг висловити
всё, що хочу сказати. Але
навіщо було це, як не по-
трібно людям...»

З повагою сім'я Ясириних.

Талкавий відгук. Сімейно
будує 6, квітня 1991.

«2 травня я глибоко розу-
мівши скорішо знайшли
підпис на лінійці. Сімейно
Яшла хворі. Мама привела
мене

ЗБОРИ УПОВНОВАЖЕНІ ЗВІЛЬНИТИ?

Із колгоспної спадщини

Телефонний дзвінок до редакції — як підголосних тих недованих членів, хіба що протилежного змісту. «Загальні збори колгоспу імені Дмитрова звалилися головному бухгалтеру Катерині Кириченко. І тепер «затягли» нашого голову різні райони почалися. Бо своїх у неї — підголосники КДБ у Чернігові, і якщо Катерину Денисюк на роботі не поважають, то всім нам життя не буде. Вже районова прокуратура прикриває...»

Кожний другий лист до редакції — про міжусобиці селянських війни: за землю, за хату, за кміце під собою. Ось і в цьому випадку врешті-решт хтось буде переможений. От тільки чи будуть переможці?

Голова колгоспу імені Дмитрова Іван Пустовий сказав одразу: «З людьми у цивільному я не зустрічаюсь. Не було такого. А в район викликали, і не раз. Питали: чого так траплялося? Давали поради не зачіпати «ту контору...». Але справа вже не в мені чи в головному бухгалтері, — голос у головах якийсь надтрісаний — дається взаємні постійні нервові напруження. На все не люди дивляться. Але ми починаємо справді господарювати, або ж знову всевозможні для одних і тих же люди можна покіряться — для інших...»

Хіто в Дніпровському уже й не пригадує, з чого все почалося. Може, з цегли, яку головний бухгалтер колгоспу вивисила. Тамарі Ко-

мочук на 90 карбованців дешевше від встановленої ціни? Чи з телефону, що їх з подачі тієї ж Катерини Денисюк встановили Григорію Ковику та Рамі Корній «у зв'язку з виробничою необхідністю» (підпис голови колгоспу на записці підроблено)? А може, з бичка? Та терпелось уявлявся. 19 січня цього року правління колгоспу висловило Катерині Кириченко недовіру і звільнило з посади головного бухгалтера, перейшли її а польову бригаду. Загальні збори уповноважених затвердили рішення правління 192 голосами проти восьми.

Катерину Денисюк у господарстві знають усі. Тридцять років пропрацювала вона на різних облікових посадах і грамоти є, і поділки. «Звичайно, коли всі гуртом проти мене, то що я можу відіти? Не той тепер час», — жаліється жінка. Звідки ж така загальна нерезимість? Може, даремно нахмурили всі на Катерину Денисюк? Та ні, не вправді, здається, недаремно. Ще 1986 року працювала у Дніпровському району проку-

ратура. Навіть особистий рахунок Катерини Кириченко асешували. А потім, як за великим чарівним паличем, всі зникли з асешування? (Все відшуко, і справу закрили.)

«Якщо по совісті, — сказав старший помічник прокурора Чернігівського району Борис Кузьмиченко, — так розумію: «напалама дров», то що вже тепер доводити? Люди ж вже бачать». Борис Михайлович приїхав у Дніпровське через кілька днів після зборів за скаргами Кириченко. Оголосивши у відділку прокурора району Миколи Донгала Катерині Денисюк: «Підстав, що підтверджували б безпартійність рішень, прийнятих правлінням колгоспу, радами уповноважених колгоспників, не виявлено...». То чого ж третій місяць «колгосп» господарює та його голову переиряють? Телефонне право — воно й сьогодні працює. А «цітні азіяти» та «поради» ми також одержуємо... — старший помічник прокурора не став вдаватися до подробиць. А приїхав і до Дніпро-

ського вчасно. Наавазтра знову збирали в колгоспі загальні збори. Уповноважені колгоспників мовчки слухали «різні» — завуколішнього бухгалтера господарства Катерини Кириченко. «Прошу новити мене на посади головного бухгалтера...». Надали б до розуміння його і обмежили...». Голосуванням вирішили зняти це питання з порядку денного як таке, що вже вирішене на попередніх загальних зборах. Катерина Денисюк і сьогодні збирається писати прокурору області.

А що ж далі? Звичайно, за теперішнього «плоральні» колгоспники, відстоюючи свою правду, можуть звернутися хоч до Генеральної Асамблеї ООН. Тільки наші? 73 роки ми знаємо до послани? Це також політика. Кожний другий лист до редакції — про міжусобиці селянських війни: за землю, за хату, за кміце під собою. Ось і в цьому випадку врешті-решт хтось буде переможений. От тільки чи будуть переможці?

Юрій НВСТЕРЯК, спеціальний кореспондент «Голосу України».
Дніпровське Чернігівського району Чернігівської області.

У селі Плоска Острозького району заявив прохання виділити землю поділом майже 50 чоловік. Та ні голова сільради Роман Драчук, ні голова місцевого колгоспу Іван Зінчук не йдуть на зустріч. Думають, напевне, що усі ці іновати мінуть, і вони керуватимуть по-старому.

А в агропромисловій фірмі «Зоря комунізм», де головою діє Герой Соціалістичної Праці Володимир Плотницький, додатково вилучили людей, посмажених на недовіра. Земельно-го кодексу, лише по шість-сім соток землі на чоловіка. Масово діють скарги до сільради «Фермер» від мешканців села Ковстава (на території цієї ж фірми). Зокрема, Григорій Балабушко давно і безрезультатно просить виділити 20 гектарів для ведення фермерського господарства. Не дають. Могутні агрофір-

сандр Мартинюк в Олександрівку з села Оборова цього ж Хмельського району. Вони обробляли 47 гектарів землі, мають чимало техніки, але з весни їх не випускають — директор радгоспу — технікум Олександр Ярчук обгрінутою відмовою відстоює свої права. Між ними передачі нема.

Весна минає, а ось, знаєте, перший фермер в області Олександр Костюк із Дерманів Золотушівського району. Він працює на чотирьох ділячках, але з весни їх не випускають — директор радгоспу — технікум Олександр Ярчук обгрінутою відмовою відстоює свої права. Між ними передачі нема.

Хочеться завершити ці короткі замітки все ж на оптимістичній ноті. Бо є і позитивні приклади. Голова колгоспу Анастасій Харитонюк і колгоспники з села Підгайці Млинівського району пішли на зустріч Ярешу Пилипу і виділили 18 гектарів землі — нехай чоловік стає фермером. Сприя цьому районному. Дали, правда, з допомогою народного депутата України Василя Червоня два гектари землі пелюшків з селю Рендучів Рівненського району Семену Натвіжю. У Стрипському Сарненського району кооператива «Промислові» «виділили» аж 100 гектарів, допомогли технікою...

Але фермери, подолавши першу перепону під назвою «безземелья», потрапляють в інші тенета. Журнал «Землі і люди України» у № 1 за 1991 рік надрукував статтю заступника голови правління кооперативного колективного агропункту «Україна» про те, що банк надає фермерам та іншим виробникам «спільності» гроші. Журнал «Землі і люди України» у № 1 за 1991 рік надрукував статтю заступника голови правління кооперативного колективного агропункту «Україна» про те, що банк надає фермерам та іншим виробникам «спільності» гроші. Журнал «Землі і люди України» у № 1 за 1991 рік надрукував статтю заступника голови правління кооперативного колективного агропункту «Україна» про те, що банк надає фермерам та іншим виробникам «спільності» гроші.

Але фермери, подолавши першу перепону під назвою «безземелья», потрапляють в інші тенета. Журнал «Землі і люди України» у № 1 за 1991 рік надрукував статтю заступника голови правління кооперативного колективного агропункту «Україна» про те, що банк надає фермерам та іншим виробникам «спільності» гроші. Журнал «Землі і люди України» у № 1 за 1991 рік надрукував статтю заступника голови правління кооперативного колективного агропункту «Україна» про те, що банк надає фермерам та іншим виробникам «спільності» гроші.

Микола ВЕЛЬГУС, голова сільки фермерських і селянських господарств Рівненської області.

Йдуть війни не з населення татарської, а з роботи колгоспної. Важкої роботи, аж з'являється можливість, купити колгоспні машини реалізму і робити нашу сільську індустрію чи на найменшійшій у Європі. Бо адо ма ще казався, голодні діти і пріоритети в гатах. А заробок — нирани смілі Тана ж і пенсії. А тут ще й ціни а галоп пішли. Мабути, треба було акригати гроші, би підняти рівень колгоспників. Вони ж в основі нашої держави древини стоять. А ми пішли давати землі, підтримувати фермерство, кооператив і невдачливий «сам заробіток». Але поки йдуть такі баланси — зліб рости. Правда, пісні немає.

Сергій КОВАЛЬЧУКА.

Земельний кодекс, прийнятий Верховною Радою України, має підкріпити широкі доручення фермерському руху. Має, але, як мовлять, на малі... Якщо подивитися на розвиток фермерства у Рівненській області, то підстава для радості мало. Можна навіть сказати так: було починає, а стало ще гірше.

Почини, закладений у кодексі, що сільська Рада може вилучити землю у колгоспу-земельнозаступача тільки за адою оставшого, посподі використовується на місцях не для створення фермерських господарств, не для їх підтримки, а навпаки, для боротьби з ними. Як це робиться практично? Головні колгоспи питання про відторгнення землі виносять на загальні збори, ставлять на голосування. Колгоспники же залякують, що майбутні фермери хочуть їх обирати, самі, мовлять, пакуватимуть, в ви будете у них нашітими. А сільщини, хто всітані анішши вивалять з колективного «краю», пропонують лише їхню «частку» — два три гектари далеко не кращих земель.

Роздуми на аграрну тему

НЕВЖЕ ФЕРМЕРИ — МОГКАНИ?

ма, відома не лише в республіці, а й по закордоню, за боїсь, мабути, конкурентів з боку однічного фермера.

Ку, здавалося б, якщо Рада нічого, так би мовити, рівня не хочуть йти в ногу з часом, не бачають мігати любий їхньому селянству, то ми мали б підказати доброді з інших інстанцій. Але, хоч як це дивно, ніхто не наважиться. Рівненська районна Рада, наприклад, не затверджує рішення Городоцької сільради про виділення шести фермерів 10 гектарів землі. Голова райвиконкому Юрій Халавов пропонує їм брати землю у колгосп «Іскра», аж за 30 відсотків від Городоцької. Але де слово, так, щоб не можна було взяти.

Сидляються скінити з себе орендні право і стати неадаптованими фермерами Олек-

ХАН ВІД ДЕРЖАВНОЇ СПЕКТ

Замість фейлетону

Хто найлуччий у Кривоозерському районі? Мاستя на увазі не фізичного складу, а своєю необхідною владою над людьми. Тут і викаси зрозуміло — значимий, Карпівський. А у Миколаївській області? Там Карпівський А. а республіці? Знову ж Карпівський. Во щоб не виробляти він, як би не згинувся над людьми — ні районна влада, ні обласна, ні республіканська завадять йому безсилі. А вже само про те, щоб показати, чи хоча б поставити на місце — не може а бути! Во скільки не писали про його протизаконні дії, які підлягають під суворі кримінальні статті, з якого вже скочувалося, як а тускаса вода.

«То хто ж такий, цей веселий Карпівський?» — запитає задовняний читач. Суттєво? Хан? Папа? Бей! Наділені необхідною владою над людьми? Хе-хе-хе, Карпівський всього лиш начальник районної державної інспекції. «Не смійтеся» — відповість задовняний читач.

— Що має вік, окрім обдіреного службового автомобіля. Хіба не знаємо того районного ДАІ? Не ви так думаете, наші люди, що поварили у пловарів, демократів, запроваджені законності у наше життя та всім іншим ліберальні якруктаси. Карпівський справний хан у своєму районі. Захоче — дозволить життя (якщо суцільне йому а виконуватиме всі його рекетирські вимоги та забаганні), захоче — примусить поважати по землі, що життя вам стає немилым (якщо ви хоч у чомусь відмовите йому), захоче — а зовсім затопче (якщо виступите супротивні).

Не подобається за шкідливі а найкращих в районі воліть майстер виробничого навчання міського профтехучилища Федір Дем'янович Нічирський всемогутньому начальнику ДАІ — і одразу ж блискавкою з неба покара. Де той власною машиною начальника відділу райвиконкому а Анатолієм Францевичем Лашевичем та секретарем Тридубської сільради Ганною Максимівною Малховею, в дорогу вже перекрипав машини ДАІ. «Дихай у кулю», — безцеремонно кричати Федору Дем'яновичу. — Так ти ж п'яний!» — одразу безжалісливо

ний висновок. Хатають за руки і тиснуть у свою машину, руля одразу прикручують підписні протоколи. Четверо дужих хлопців тримають за пелетілі а потрогують. Вагчить той, що виходу нічого немає, ні підписати. Ф. Жарчинський тут же їде у лікарню, де у нього беруть аналіз крові. Як годиться, пловчуть а відправляють у наркологічний диспансер Миколаєва, де роблять висновок: алкоголь у крові відсутній.

Та Карпівський лише погузував з того папірця. Тож, аби реабілітувати себе повністю, начальник ДАІ в супроводі автоінспектора марширує до секретаря Тридубської сільради Г. Малховею. І примікує її наспівати сілчанку, що Ф. Жарчинський був п'яний. А відомо, що він розпустив по району чутти, що вояків-коханка А. Лашевича, розповідь про те, П. Жарчинський і дружини той, Микола жінка не відділяла трусом шавтаті а звернула за захистом у райвиконком...

Карпівський негайно відповів покарою: Ф. Жарчинського, який навчався автосправи дитя, позбавив прав водіння (поскачав тепер, мовляв, без роботи). А. Лашевича оштрафував на 200 карбованців. А те, що дурний п'яний машини, і, гадаєте, на цьому закінчилося? Ні, з'явився у профтехучилищі, зібрав уєсь педагогічний та учні і почав ганябиті їхнього майстра.

А далі і ще гірше — початке сльство проти майстра профтехучилища, звинувачуючи його у присвоєнні державних коштів, оповіряні хабарів. Рєзює усі журнали, документи. Хоч кому невідомо, що це може робити тільки сльство а обічного дозволу прокурора. Та Карпівський сам собі і прокурор, і сльдий, і суддя, і адвокат.

І домігся свого — майстра перевели на іншу групу, що тем вчинилося а порушенням закону. І втратив той у зарплаті 120 карбованців.

Не догодує у чомусь Карпівському голова сльради села Секретарка Анатолій Олександрів Лантух — і традиційне покарання: однірається права на водіння машини, хоч а райвиконком то ж дан встановлює його тверезість. Голова сльради звертається із скаргою до

районного прокурора В. Л. Ковалючука. Найваж чоловік Прокурор наслідке офіційний лист, що той а з боку ДАІ ніяких правопорушень не допущено. Коло замикається. Та Анатолій Олександрів лише дає... а обласної прокуратури повідомляти: діт ДАІ Кривоозерського району опростежуються а викомого повернутий вна. Першого квітня (пригадайте, що це за день!) влітає Карпівський у кабінет голови сльради, звинувачує його в тому, що той п'яний, всіляно ганябит...

На скаргу Акатолї Олександрівч в районну прокуратуру про допущені стосовно нього беззаставні вік огримув відповів, але вже підписав замість прокурора кимось іншим а нерозбірливим підписом, що, мовляв, у дих начальнику ДАІ нічого неминимало немає. А хоче — то звертається до районного суду.

Від самоуправства Карпівського постраждав голова сльради В. Текучий, якому довелося дити звертатися до Верховної Ради УРСР, аби повернути права на водіння машини. Хіба це не могли зробити прокуратура району чи обласні? Не хочуть, певне, зупинити всебічного начальника ДАІ. Пастора ді снайди дити дискусії без хліба, бо начальник ДАІ зупинив машину хлібозавода. І діт Карпівського випирадає обласна прокуратура. Чи не тому, що обласний прокурор Юрій Єфремович Бондар змалював начальника ДАІ? Де діт Карпівського в районі, бо Карпівський не випустив автотранспорт районного вузла зв'язку а призначений день встановити телефон у нешарові купити левому Карпівському бундук. До речі, про будинки Насе до повністю один документ: «ДОВІДКА видана Кривоозерському держнаркому котардіальною конторою в тім, що Кривоозерському держнаркому 15 червня 1989 року за реєстром № 561 підтверджено угоду про купівлю-продаж житлового будинку за адресою: смт. Криве Озеро Миколаївської області вул. Озерна № 10, між Карпівським Василем Віталійовичем (продавець) і голосом «Радянська Росія» —

за 20256 крб. 16 грудня 1989 року підтверджено угоду купівлі-продажу житлового будинку за адресою: смт. Криве Озеро, вул. Леніна № 145 а», між Кокухар Ніною Тимофіївною (продавець) і Карпівським (покупень) за 40000 крб. Реєстраційний номер — 1412».

Навіщо, запитується, голосний бою купувати хату та дити, що такий Карпівський, який продає П. Свєтлоу працівниці. А справа в тому, що над голосом «Радянська Росія» уже висів меч, записаний Карпівським. Начальник ДАІ знає, що робить: за таку ший він хату не продає бі. А нова оєсета, яку він купив, мала бути продана райдуркарні. Та на ранок голосида відмовився на користь Карпівського віддати оформлені документи цією документами. Во що таке райдуркарні а порівняти з Карпівським? А відомий мислитель а райвиконкому прохав полковника за голосида колосіли, не маючи на те ліцензії.

Навіть земляни неперспективного села Михалково не можуть уникнути постійних штрафів від начальника ДАІ.

Та що там майстри профтехучилищ, що там шофер першого секретаря райкому партії, у якого темк притягує замість права, що та голосида колосіли, коли сам народний депутат, голова Кривоозерського Раді народних депутатів а райвиконкому М. Бабій ніби а райвиконкому. Мало того, що він у нього відібрав права, коли Микола Юхимович Іхав на зустріч із своїми виборцями, а він поєсидио палюжне того ж району, розсукнувши ганебні наклепи.

Гадаєте, голова райвиконкому не скаржиться. Так, у всі інстанції, навіть прокурору УРСР М. Потебеньку. Та й діє відповілі не отримав від прокурора республіки карального листа УРСР від Миколаївської області. І винякнати запитання: чи могли за беззаставні начальника ДАІ викликати на бікоре райкому партії, виключити а райлі КПРС, і перетати справу до суду? Могли. Та не зробили Чому?

Олександр СУТАК. Кривоозерський район Миколаївської області.

Звільнити з роботи, відібрати житло — все може начальник Кривоозерської районної ДАІ. Не дивом, адже служить їй прокуратура від районої до республіканської.

Чи задоволься обмін державної нертарти на власний будинок? — запитують тов. Щербина з Нікопольського району на Дніпропетровщині і тов. Щербина а Молочанська Запорізької області. Так, задоволься. Згідно із ст. 5 Указу Президента Союзу РСР від 19 травня 1990 року «Про нові підходи до вирішення житлової проблеми в країні і заходів по їх практичний реалізації» дозволяється обмінювати принципів у будинках державного і громадського жилого фонду, житлових і житловобудівельних кооперацій на житло, що належить громадянам на праві особистої власності.

Чи є закон, на підставі якого жінка має право взяти відпустку за алійний рахунок во догляд за дитиною

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

до досягнення нею шести років, а заступу тов. Рубан а Донецька.

Такий закон є. Ось його суть, жінці, за її завою, надається додаткова відпустка без збереження зарплати по догляд за дитиною до досягнення нею трьох років. У разі, коли дитина потребує домашнього догляду, жінці надається відпустка за алійний рахунок тривалістю, визначеною у медичному висновку, але не більше, як до досягнення дитиною шестирічного віку (частина друга ст. 179 Кодексу законів про працю Української РСР в редакції Закону УРСР від РСР від 20 березня 1991 року «Про внесення змін і доповнень до Кодексу законів

про працю УРСР при переході Республіки на ринкової економіки»).

У 1987 році во дорозі з роботи з ним стався нещасний випадок, унаслідок чого мені була встановлена спочинку друга група інвалідності з правом пенсії. Я працюю. Проте мою зарплату вліта і пенсія менші, ніж середній зарплаток до травня. Чи повинно мє підприємство доплачувати до середнього зарплатку? — запитує тов. Колідзів а Миколаївського району на Львівщині.

Ні, не повинно. Підприємство несе матеріальну відповідальність перед працівни-

ком за каліцтво або інше ушкодження здоров'я, якщо це сталося у зв'язку з виконанням ним трудових обов'язків і сталося а вини підприємства (ст. 456 Цивільного кодексу УРСР).

Мого чоловіка (інваліда третьої групи) адміністрація попередила про наступне звільнення за скороченням штату. Чи він має право адміністрації звільнити інваліда? — запитує тов. Бугай а Моршинка на Львівщині.

Згідно із ст. 30 Закону РСР від 11 грудня 1989 року «Про основи загальної соціальної захищеності інвалідів в РСР» (набрав чинно-

сті з 1 січня 1991 року) звільнення інваліда з ініціативи адміністрації не допускається, за винятком випадків, коли за висновком медико-соціальної експертизи стан його здоров'я перешкоджає виконанню професійних обов'язків або загрозив здоров'ю і безпеці праці інших осіб.

Якщо ж вашого чоловіка не звільнили з роботи, йому слід терміново подати в суд позовну заяву про поновлення на роботу і стягнення зарплати плати за час вимушеного простоя. До речі, по цій справі справи внаш чоловік, як позивач, звільняється від сплати судових витрат (пункт 1 ст. 70 Цивільного процесуального кодексу Української РСР).

Семен КАРПІЦЬКИЙ. Юрист.

ЧИ ДАЛЕКО ВІД ОДЕСИ ДО КИТАЮ?

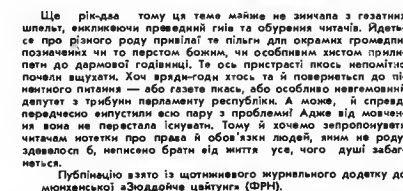
Радянські споживачі починають відчувати розлуку віддачу від співробітництве придобувати дівчини Харбіна зі ставленням об'єднаням в Одесі. Це велике підприємство у співробітництві з китайським підприємством почало серійне виробництво стереомігнітофонів свого класу. Не через — випуск стереофонічних магнітофонів, приймачів для автомобілів і магнітофонів.

сторони в розробці прийнятної моделі створення зон вільного підприємництва в нашому регіоні. Сподіваємося, що завдяки реалізації і привнесу для нас ідею створення спільних підприємств, причому в якості першого кроку готові надати китайським партнерам пільговий режим оподаткування».

(ТАРС).

Агентство Кюдо Цуси, посилаючись на англійські рядові джерела, повідомлює, що Президент РСР Горбачов братиме участь у зустрічі лідерів семи найрозвинутіших країн. Офіційне рішення щодо цього буде прийняте на початку наступного тижня. Президент РСР матиме під час зустрічі статус спостерігача і може взяти участь в обговоренні деяких питань. Це рішення стосується тільки дводенної наради і не означає, що лідер РСР буде

Süddeutsche Zeitung

Іноді вони привертають увагу дивним головним уборами. Іноді зблизяться із загальною попиткою тону під час прийому або падають з м'якої «яри» в полю: європейські величності являються досконалішими, у шматині справляють на легке враження на свій народ. Проте їх роль виняє, що б величності. У кожному королівстві, у кожному князівстві дає коронованих глав держав. Існують їх особливі обов'язки, тані і естравагентні приналежності.

УСІ мителі Данії, наприклад, на автотрасах рієні. Сьогодні майже всі. Оскільки норвежці Маргрете II та її моральніс родичі митку, не вагаючись, вихором промчатися повз державний знак, що обвинує шведів у крадіжці, вони не втратили гідності. Інструкції вони правлять рину і на північці, і в на селених пунктах. 80-річна мати норвежів Інгрід, з'являючись не шляхем, наводять справжнім жак на підозрюванні. Датський король, що з'являється, не обурює, а лише монументально б'ється в сувороді охоронців, внутрішні починає гасати на трасі. Йогодавно Маргрете, підлучаючись по безпину своїх державних родичів, пригноблює за провадний явний понараження

Е в Маргрете й інші прикраси їй належать явшли устриці сезону а Лім-фіарда (північно-західна частина Данії). Нойм того з року в ріи на королівськім нухи «приміняються» найперші сіймані бенаси.

Що стосується височайшн обов'язків, то найголовніші з них — дотримуватися заповідей Божих і лютеранської віри й ніколи не бути боржником...

[illegible]

СПРАВЖНІ британські лебеді з Темзи а приватною власністю королеви й знаходяться під захистом моріон. Згідно з традицією кожного, хто поранить або заб'є лебедя, ченце в'язниця або страта. Щоправда,

мертвара в Англії синівом
малю. Попри все, щоб гарантува-
ти собі юридичну безпеку, він
маленьку беззубу, Єлизавету
дає їм раіи ввільняє люоюдств
«своя люа» — публікація згадує
люоюдств, публікація і маніфест і
їх називають. Крім того, він
розриває мас право із придурою

Експерт

носимим учасником так
згабує.

***

До Москви з офіційним візи-
том прибула делегація іпо-
литичних парламентаріів. По очо-
лює голову парламентської
групи японсько-радянської
дружби, колишній міністр
закордонних справ Японії
Санурацу. Очікується, що
він зустріється з Горбачовим
та Лівіановим.

За повідомленням агентс-
ва МЕНА, один з невірних

[illegible]

ТОРІ! король величїще
буде уперше споривстав своє
явном зити на 24 годинах
нору. Щоб не бути змушеним
підписати копїя ліберальний за
ном абор аборт, він на оди
добу зриск трону. Закон прий
має 33 м'яго, сумління його
серваторного Бодуна запле
доск числїв, і виступає на
місці міністри поплмални й
назад. Менше право приверта
королівське право на першї зі
ези сумні. У давні часи це
відбувалося раннього літа. Те
пер же Буден пасуя ягідзми
вже у березні — з теплиці.

[illegible]

ПОМАХАТН жубліці руною
бдізна Бунінгемського язла
монке, власне, ножиий монзр
лий яребував в Англії з віз
том. Але новезаний норопь Га
ольд маа на це особливї по
ва. Аджк він — нашадон Ед
ваодз VII Англійсного. І ш
одне місце заведи гарнзтован
Гаральду — яд час стоїни
із джан з тоамліліна в Хо
меніоллені (Норвзгія).

А ДЕ МОЖЕ бути газиктоване на місці королю Іспанії? Звісно на січ. із кордів. Яншо емігрант Хуан Парлос і хоче бачити своїх синів у бою, то він їх побачить, і йому можуть лише позадирти ті, кому не дісталося єдиного нантина...

СТАТИСТИКА розмір інших м...
наріхя починається Наол XV
Густав Шведський. Його по...

НОВИНИ

об'єднаного номування
багатонаціональних сил, я...

брали участь у визволенні Кувейту, генерал Халед Басулан, заявив, що їх місія офіційно завершена. На церемонії прощання з воєнними в Ер-Ріяді саудівським воєначальник підкреслив, що «спокую в регіоні не будуть, донні при владі в Ірані залиштиметься Хусейн який своїми методами тероризує арабів і решту народів світу».

базисно називати права на тронні
крони. Він не мовив голоуєва-
ти на державній раді, чи не
було б це негідно? Він хотів
першим у сезоні відкрити свій
літній олень. Лише на тра-
диційних лінгвин гоним «ав-
торитетом» переповненої
коринної юшки, призначено
винювано для підтримання сис-
теми. Він хотів бути першим
володо Густаву також жити
замку. І ян би там не було
привілеєм короля Швеції за-
вжди шведський армійський
Нобелівський премій.

На змінах: королева Данії
Марія II; імператор Мексика
Ісидор II; королева Великобританії
Мілізанда II; Кпрп XVI Гуг

Фото з журналу «ЗЮДДОЯ»
НЕ ПАВУХЕ МАБАШІ»

Агенство Рейтер повідомило про серію вибухів ефіопської столиці. Висловлюється припущення, що це сталося на складах з боєприпасами неподалік від центру Аддіс-Абеба. У прилеглих будинках почалися пожежі. Останні повідомлення свідчать про загибель жителів району, де сталися вибухи.

Експрес-новини

восьмим учасником так зібрань.

★ ★ ★

До Москви з офіційним візитом прибула делегація японських парламентаріїв. Її очолює голова парламентської асоціації японо-радянське дружби, колишній міністр закордонних справ Японії Санаурауті. Очікується, що він зустрінеється з Горбачовим та Лужниковим.

За повідомленням агента
ва МЕНА, один з невірних

об'єднаного командування багатонаціональних сил, як

брали участь у визволенні Кувейту, генерал Халед Бек Султан, заявив, що їх місія офіційно завершена. На церемонії прощання з воєнськими в Ер-Ріяді саудівським вояками підкреслювалося, що «споконю в регіоні не буде доти, доти при владі в Ірані залишуватиметься Хусейн, який своїми методами тероризує арабів і решту народів світу».

Земля людей

Рубрику веде
М. Ф. Козловський

(Занічцення.
Початок на 1-й стор.).

В дитинстві найбільшим подарунком від батьків була мандрівка в Асканію-Нову. Там можна було побачити чорну білку і страуса, лисицю і вовка... Тоді вже дивувало чому тільки там, ось не те коїться у нас, коли ми вимушені збирати у своєрідний кошик (а, по суті, резервацію) «представників флори і фауни» і охороняти їх від людей. Та розуміючи, що ніколи флора і фауна зникли...

Як сталося, що навіть у заповіднику не можна дати спокій Братам нашим меншим: всі читали про багаторічну боротьбу між відомствами, внаслідок якої розорано тисячу гектарів цілих степів Асканії, коли плає і вал ледве не потопив один з небагатьох острівців реліктової української природи?

Ні, не міг Ной врятувати нашу природу. Бо ми не тут і не знав, що таке наш степ і хто тут живе. І робити це доведеться-таки нам.

Минулого року на релікт спеціальним рішенням Ради Міністрів України створено дирекцію заповідника Асканія-Нова, виділено мільйон карбованців для збереження цього унікального куточка природи України. Та це лише перший крок.

Якось увечері, йдучи з роботи, побачив, як широко вулиця біля станції метро «Вільшовик» перебігла... Інакш, Наші міста-мегаполіси надто швидко розростаються і захоплюють місця, де спокійно жили тварини. Інакш от привчавшись, навіть собі на згадку Русайки науки, навіть взимку не андітаючи на південь. Але пристосовуватися не всі лисиці, вовки, олені жити в містах не можуть. Тож хай хоч у заповідниках живуть. Поки не знайдемо способу мирного співіснування цивілізації з світом, який нас породив. І створимо тоді великий ковчег під назвою Україна, який потопити нікому не вдасться...

Костянтин
ПАРИШКУРА.

КОВЧЕГ УКРАЇНИ

Ринкові студії

У МИНУЛОМУ,
РОЦІ ЕМІСІЯ
ГРОШЕЙ
У РАДЯНСЬКОМУ
СОЮЗІ
СТАНОВИЛА
БЛИЗЬКО 25
МІЛЬЯРДІВ
КАРБОВАНЦІВ.

[illegible]

ність віддачею іноземних кредитів, дефіцит державного бюджету, високий рівень неавторизованих витрат держави — військових, на допомогу армії, апарату управління. Тобто таких, що не приводять до додаткового вироблення товарів та послуг. Головною причиною зростання грошового дефіциту, який завжди спричинює зростання ціни на продукцію. Причому зростання ціни відбувається в таких випадках, коли відбувається зростання вартості без підвищення якості інфляція викликана відрамовою у світові комерційні темпи зростання зарплати та продуктивності праці. Шкідливе й тотальне гальмування державою безробіття — це також один з факторів збільшення інфля-

Інфляція і її темп визначаються з того, наскільки товари стали дорожчими в сумі з тям, наскільки збільшили люди свої залишки на ощадних книжках. Явище, яке супроводжується одночасним зростанням цін на товари і збільшенням ввєс-

жесте виступати на Комісії Республіки Радянського Союзу з питань розвитку союзу з Україною, розв'язати проблему ємих та інших чиним республіки, що доповнює її економіку. Якщо ж Україна ітишим, вона не виробляти товари, але існувати в собі горі. Якщо ж Україна ітишим, вона не виробляти товари, але існувати в собі горі. Якщо ж Україна ітишим, вона не виробляти товари, але існувати в собі горі.

Внятком з цього правила може бути підвищення рентабельності як за рахунок збільшення цін, а за рахунок зниження собівартості.

ЗВОРОТНИМ до інфляції є явище дефляції, тобто вичування з обігу надмірної кількості грошей, які були випущені в обіг банком. Дефляція характеризується зменшенням курсу національної валюти, вона пов'язується з товарним вистом, тобто збільшенням її купівельної спроможності. Дефляція може бути спричинена банком випуску цінних паперів — облигацій, лотерей, державних акцій, бонусів, через підвищення відсотковий ставки, зменшення грошової маси, збільшення оподаткування населення, також за рахунок зменшення витрат на державне управління, озброєну, дозвіл на вилучення грошей з банківських депозитів, комерційних банків, з іміміції сплати.

Основні принципи кредитування — це платність, строковість і оборотність. Іх у нашої економіці не дотримуються. По-перше, держава аєш час списує безнадійні борги і внутрішнім боржникам, особливо сільському господарству, і зовнішнім країнам, що або стали банкрутами, або відмовились сплачувати. Іран, наприклад, мабуть, уже ніколи не розрахується за нашу зброю...

[illegible]

ТАКИМ чином, все, що пов'язане з грошима та їх обігом, — емісія, інфляція, дефляція, ревальвация, девальвация, курс грошей і їх конвертованість, — дуже чутливі інструменти, які впливають на економіку. Із вмілого використання вони дуже доцільним заходом відродження економіки. За невмілого — розвалу...

У зв'язку з цим яма підтримує готувати факція під галузі грошового обігу, готувати власні надії, яни здають були б керувати цими процесами відповідно до дій об'єктивних економічних законів. Ігнорувати їх ми не можемо. Бо економіка — це система, що функціонує саме за об'єктивними законами. Їх можна не любити, але не розуміти, або оголошувати тактично, що не підлягають партії ідеології якоїсь партії, але від цього ці закони перестають бути об'єктивними. А ігнорувати або днагитиві карують жорстко за дрипдом цього є планом економіка.

Володимир ПИЛИПЧУК

ГРОШОВА СИСТЕМА

На жаль, у побуті вкоренилася думка, що девальвація має лише негативне значення. Зовсім ні. Діяні держави проводить девальвацію

**НА УКРАЇНІ НЕ
ДОПУЩЕНО
ЕМІСІЇ, БІЛЬШЕ
ТОГО, ВОНА
ЗНИЖЕНА НА
2 МІЛІЯРДИ
КАРБОВАНЦІВ.**

ВІСЬОТНИМ
девальтації грошей, тобто
підвищення курсу вітчизняної
гроші до іноземної валюти. Це да-
є можливість дешевше купити
калькулі, і в даному разі
ці ревальтації антига імпорт-
ерам, тобто тим, хто ввез-
яв більше, ніж вивозить.
Грошак на девальтації
ревальтації в мінусовому
економічному відношенні, на-
віть дають підвищення стій-
кості національної валюти.

**ДЕВАЛЬВАЦІЯ
ТОЩО, — ДУЖЕ
ЧУТЛИВІ
ІНСТРУМЕНТИ,
ЯКІ ВПЛИВАЮТЬ
НА ЕКОНОМІКУ.**

ції. Гіперінфляція — це мілка послідовних циклів інфляції. У свою чергу вона дуже часто призводить до спадів виробництва — стагнації, поєднанням стагнації виробництва з гіперінфляцією називається стгвіфляцією.

Причини, що породжують інфляцію, — незабезпечу-

(Продолжения. Почеток
№№ 87, 88, 91, 93, 99, 103, 104)

ків на ошадні книжки, і на інфляцію. А в цілому — це результат обіцянок держави, які не підкріплені реальними можливостями, тобто збільшені виплати в той час, коли ці кошти не забезпечені товарною масою. Таким чином, інфляція пов'язана з

ЕМІСІЮ грошей слід розглядати в двох аспектах: доброякісна емісія і зловиякісна емісія. Доброякісна — це випуск обігу грошей, які підтверджують товариною масою, тобто якщо виростає товарна маса, то пропорційно цьому повинні зростати й маса грошей. Ще один різновид доброякісної емісії — це випуск грошей замість тих, що надіються з обігу в результаті старіння, що стали непридатними для використання. Зловиякісна емісія — це випуск грошей понад кількість товарів, які вони можуть обміняти.

[illegible]

Це свого роду дискримінація нашої економіки, нашої республіки. В мене доводилося

Республіка, зробивши це регулюватиме масу грошей в обігу, їх вилуск і, таким чином, досягне стабільності економіки.

[illegible]

з Нафуйний шлях боротьби з інфляцією — це свобода підприємства і свобода банкрутства. В умовах, коли підприємство не здатне виробляти продукцію, воно має одню виплату заробітної плати робітникам. Коли це має масовий характер, то також призводить до інфляції. Допустимість банкрутства практично ми побудуємо підприємства, що не здатні функціонувати в ринкових умовах.

Третє — звільнення з-під контролю цін. Але, якщо хочи з того, що на сьогоднішнє маємо найвищу продукцію в світі, то це означає, що вартість і попит в підставі всіх світових виробників є монополістами, звільнення цін не однією, а багатьма країнами. Це означає, що запуск цим треба звільнити цін, але в них існують механізми рентабельності для монополістів, і якщо ціна буде занадто низькою, і підприємство може збанкрутувати, то ціна повинна бути такою, щоб цей рівень рентабельності, забезпечивши продукт, давав можливість підприємству економічного потенціалу.

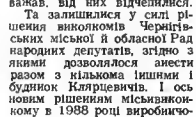
Якщо встановлює ціна з рентабельністю більшою, ніж в інших країнах, то тоді кошти понад норму рентабельності потрібно обкладати податками, регуляторами й перераховувати в державний бюджет.

[illegible]

ТАКИМ чином, все, що пов'язане з грошима та їх обігом, — емісія, інфляція, дефляція, ревальвация, девальвация, курс грошей і їх конвертованість, — дуже чутливі інструменти, які впливають на економіку. Із невмілого використання вони стають дуже потужним засобом відродження економіки. За невмілого — розвалу...

У зв'язку з цим яма підтримує готувати факція під галузі грошового обігу, готувати власні надли, яни здавати були б керувати цими процесами відповідно до дій об'єктивних економічних законів. Ігнорувати їх ми не можемо. Бо економіка — це система, що функціонує саме за об'єктивними законами. Їх можна не любити, але не розуміти, або оголошувати тактично, що не підлягають партії ідеології якоїсь партії, але від цього ці закони перестають бути об'єктивними. А ігнорувати або днагитиві карують жорстко за дрипдом цього є планом економіка.

А В МАЙОРА Є ЗБРОЯ...

Ніхто тоді ні з'єднаних, ні в міськаніоні не брав ніякого участу. Чиса виселити. Тоді ж, мовляв, коли багатопереховий будинок зводився поруч з існуючим, тоді й з'єднати, а тепер, як змирився, а тепер, коли прямо на їхньому помешканні... ахукав і всталася і дано б уже металеву кувалду розтопта склепений господарський будинок. І в останні повсякденні роки цей будинок, а сирити люди за одну ніч переміг б його на дачні ділянки старейшин з Ленінграда кийч шні, військовий інженер, який вивчився в А. Кларшєві. Подієкувати, ніби він залаяв районний суд і той прийняв рішення про знесення будинку. Суд спочатку скасував рішення Новоозавського районного міського суду, до розгляду прийняв справу, до розгляду рішення виселити. Верховний Суд УРСР розглянув справу і скасував рішення А. Кларшєва, відхилив її.

А पनि що в Чернігові, у цьому древньому і молодому місті, тривають баталії: за будівництво воюють з власниками будинків, суди вирішують чи суперечки між ними, часом люди виходять з нирок. Чорнини виступили в Верховній Раді РРФСР у липні цього року. Микола Ісаченко, член Верховної Ради РРФСР у липні цього року, прийняв рішення про будівництво котеджів навколо Москви з виділенням 20 соток і про заборону будівництва у приміській зоні.

Від редакції. А й справді, селища дво-і триповерхові власники являх водночас мариотратство це? Чи не дачних будинків і навільнення будинків у селах, ккзведенн будинків з приса-требує житлє чи хоче поліпш

Редакція не ставить на гн ластв-вдуги на цю пуб

Читач пропонує —

ЗА ІНФОРМАЦІЮ

Ред. Ми, звичайно, обурені таким хамським ставленням до цілком природного бажання наших співвітчизників оволодіти бодой, елементами наших навчальних тіст вилвої сексуальної культури, яку наоцили людство. Правда, екцикекс подає, що когось тов. О. Пилипенко астував в фінансово-італьні стосунки з сенатором «Ділего», він з нами не редаскс. Що ж, кк кажуть, а сен-

5 червня 1991 року. № 107

чуться завдання відстоювати і наукові прякі проблемні симусія з цієї проблеми пройшла свій, популістський інформацій.

Символіка є важливою стороною культури народу. Культурна ж є своєрідним генетичним кодом, універсальним механізмом самоорганізації громадського життя, покликаним регулювати людську діяльність, узгоджувати особисте і загальнонародне. Відповідно до цієї соціальної функції культури склалася і світова традиція в моделюванні символіки того чи іншого народу: 1) етнічну неповторну специфіку передає кольористика полотнища прапора і 2) суспільний та державний устрій народу втілюється в символіці герба. Кольористика прапора більш консервативна, тяжіє до незмінності, бо передає спадкоємність одного і того ж народу. Композиція ж гербів

Настирлива акцентція деякими нашими дискусантами лише на жовто-синій кольористичі як «справді українській» аргументується іноді тим, що, мовляв, Київська Русь була «конгломератом племен і народів, а вже Галицька Русь була рафіновано-українською, отже, коріння українства слід вести саме від останньої. Тут знову слід наголосити, що дискусію варто спрямувати в наукове русло. Навіть за часів Данила Романовича вплив Галицько-Волинського князівства на перебіг подій на Наддніпрянщині був обмежений до коротких епізодів 1254—1259 років. Під тиском татар, за свідченням

Приєднуючи землі колишньої Київської Русі до Литовської держави, литовські князі, як відомо, дотримувалися принципу «ми старинни не рушімо, а ковни не уводимо». Вільше того, самі князі династії Гедиміновичів зовсім щиро асимілювалися і переймалися руською самосвідомістю. За свідченням М. Грушевського, «старий лад землі залишався без

Як бачимо, домінуюча ко-
льористика червоного прапо-
ра сумнівну не викликає.
Стояли під нею і українські,
і білоруські, і литовські хо-
рурги, бо на той час етнічна
диференціація не зайшла ще
настільки далеко, щоб з'яв-
лася необхідність відмовля-
тися від традиції Київської
Русі і відшукувати в пра-
порництві етнічну «самість».
Це вже після Грюнвальд-
ської битви, особливо під час
правління князя Свидригай-
ла (1420—1430) відбувся
практично політичний розкол
Великого князівства Литов-
ського. Литовські етнічні
землі визнали князем Сигіз-
мунда, назвавши його вели-
ким князем литовським, а
Свидригайла визнали вели-
ким князем руським.

Та ще довгих півтори сотні літ потрібно було для того, щоб, зрештою, після Переяславського договору з Росією за Україною закріпилася назва Мала Русь у протилежність до Білої Русі в сучасному розумінні цього слова, хоч упродовж часу поняття і Мала Русь, і Біла Русь означали практично одне і те ж — слов'янський масив населення, що входив колись до складу Великого Князівства Литовського. Остаточний поділ, хоч і був підготовлений процесом етнічної диференціації, але став, врешті-решт, результатом політико-адміністративного поділу Росії, до якої увійшла як Гетьманщина, за якою закріпилася назва Мала Русь, так і Верхнє Подніпров'я колишнього Великого Князівства Литовського, за яким закріпилася назва Біла Русь.

Таким чином, відзначаючи деякі локальні відмінності регіональної символіки окремих князівств чи воєводств, ми маємо ніяких реальних підстав для того, щоб спростувати висновок, який дає Р. Климківець у зарубіжній «Енциклопедії України»: «В 15-му столітті прапор Великого Князівства Литовського продовжував стару українську традицію і був червоним із золотим тризубоподібним знаком (колоною) Гедимінової династії. Пізніше він був червоний із зображенням білого коня в золотій упряжці, на якому сидів рицар з піднятим мечем у правиці і з лазуровим щитом з подвійним золотим хрестом на лівому плечі (знаменю в Литві як витязя, у Польщі як погоня, серед українців як погоня; він був також знамені білорусами як їх національна емблема)».

бом пер
рідний
Гетьман
це коли
міністр
ться на
да п
но роз
правите
територі
польські
свою че
ні. Війс
ється я
ле насе
мірою
бурзьке
мовряд
сильно
владдам

Ци-
тивний
росла р
відповід
нодів —
користу
шина ві
ди —
лави та
таври т
теяні к
ночасно
півдній
можуть
гальйон
регіона
яка при
сотнею.
ховна
гетьман
стає од
символі

НАННЯ, НІ ЧЕРЕЗ НАК

ни до зовнішньо-
політичного етносу
цього мобілізації
Викриледе або
випинне нерозумі
можемців якогось
випову сприймає
-як найтільки або
-як найбільш чисті і від-
-як може бутн й
-як тільки неперед-
-як ускладненн. Цим
-як користуються різні
-як групування, ос-
-як хист національ-
-як завжди легше
-як, аніж як захист
-як ітичних програм,
-як якщо ці програм
-як істотно опрацьо-
-як що вони переслі-
-як вузькогрупові
-як роз'яснення по-
-як програм потрібні
-як відна кваліфіка-
-як ребує й відповід-
-як іти засобів. За-
-як національних сим-
-як роз'яснення не

І всі ці процеси не можуть бути об'єктом іронії, оскільки люди є такі, які вони є, а суспільство впродовж тисячоліть виробило певні механізми психологічної компенсації соціальних стресів. Так, під час англійської буржуазної революції Кромвель і його сподвижники для ідеологічного забезпечення дівості своїх програм скористалися (і то цілком щиро!) мовою, пристрасними та ілюзіями, запозиченими із Старого завіту. За часів німецької реформації Лютер теж переодягався апостолом Павлом. Діяти Великої французької революції 1789—1814 рр. драпувалися, залежно від обставин, то в костюми Римської республіки, то в костюми Римської імперії. Згадаймо, зрештою, і культ Спартака в перші роки після Жовтневої революції 1917 року, і романтизований культ козацтва і гайдамацького руху в цей же час на Україні. Та й сьогоднішній день дає нам достатньо прикладів, здавалось би, зовсім ірраціональних дійств.

Прапорицтво України, таким чином, слід теж розглядати невідривно від процесу як збереження етнічної самобутності, так і тих формаційних процесів, які трансформували суспільство.

У плані цих теоретичних роздумів проблема колюристики української національної символіки має бути деміфологізованою і вирішуватися так, щоб прослідкувати загальні закономірності її становлення в тісному взаємозв'язку з основними етапами суспільного поступу, відбиваючи при цьому своєрідність українського етосу та враховуючи специфіку регіонів його розселення.

Будемо відповідуватися від виступу академіна О. Припача на І Конгресі Міжнародної асоціації українців, де він чітко окреслив: «Історія даної території чи народу починається тільки тоді, коля є свої п'ясялі свідцтва... Коли є тільки чужі джерела, то це не історія, а просторія». Отже, про власне історію можемо говорити з утворення в ІХ ст. Київської Русі, а відтан усі спроби вивести символіку з міфологічних переказів та археологічних знахідок докиївського періоду знаходяться поза межами історії як науки.

Виходячи із цих засад, слід наголосити, що дискусія навколо кольористики українських національних прапорів стала збючуватись на шлях з'ясування якихось дрібних фактів і їх тлумачення, коли в цілому головна магістральна тенденція вже давно чітко означалась: для Наддніпрянської України головним національним символом був прапор червоний (який під впливом стилю «барокко» набув з XVI—XVII ст. малинового відтінку), а для регіону Галичини характерним було формування національної самосвідомості в поєднанні з жовто-синьою кольористикою прапорів. У зарубіжному українознавстві з цього приводу ніяких дискусій давно не ведеється, і у всіх трьох виданнях «Енциклопедії українознавства», які вийшли в 50-ті, 60-ті і 80-ті

Важко зрозуміти тих учасників дискусії, які всьляком обмовляють увесь той незаперечний факт, що прапори Київської Русі були переважно чорного кольору. Проте це свідчать і підрачуники факхівського матеріалу Радзівілівського (Кенігсберзького) літопису, де на 147 міняторях із 168 давноруських стягн червоні, на решті ж — сині, зелені, брунатні або білі. Подібні дані дає і останнє видання зарубіжної української енциклопедії: «Червоний був найбільш уживаним кольором, за ним слідували білий і блакитний, жовтий зустрічався рідко... Найбільш уживаним символом зображеннями на прапорах, були хрести, лики святих і емблеми князівських династій — тризуби і двозуби».

Отже, не беручи під сумнів роль і значення Галицької Русі та її символіки в процесі формування української ядрості, не слід разом з тим і перебільшувати регіональні рамки її впливу. Надання Галичини якоїсь винятковості є, очевидно, відголоском старої ідеологічної концепції про особливу місію Галичини як «П'ємонту української нації».

Коля мова заходить про прапори Великого Князства Литовського, то часто можна почути, що символіка князівства, якщо вже не литовська (бо власне литовський етичний елемент складав у державі десь 10—15 відсотків), то, принаймні, білоруська, але не українська, бо білоруські землі і раніше були приєднані до Литовської держави, та й в основі функціонування державних установ лежала старобілоруська мова.

Методологічна помилка, на мою думку, полягає у тому, що ми часто переносимо сучасні уявлення про той чи інший етнос у зовсім іншу історичну епоху, коли куль-

значних змін. Якщо в центральному управлінні Велико-го князівства відігравали головну роль литовські роди, то й вони стояли під сильним впливом слов'янської, староруської¹ культури, що глибоко пронизувала увесь склад Великого князівства. А головне — центральне управління не справляло особливо відчутного впливу на життя земель, які жили своїм замкнутим, майже зовсім самостійним життям під управлінням своїх князів. Україна складалась головним чином саме з таких великих, майже самостійних князівств...». І навіть перетворення цих князівств за Вітовта в 1390-х роках у прості провінції мало в чому позначалося на українсько-білоруських стосунках. Хіба що привело до певного протистояння слов'янського елемента в цілому до литовського етносу.

Успадкувавши від Київської Русі не тільки мову (яка згодом модифікувалась у білорусько-українсько-польську суміш), а й суспільно-політичну систему, основану державного права, Велике Князівство Литовське прийняло і традицію червоного прапорництва, змінюючи на ньому лише родові відзнаки. Замість «тризуба» Рюриковичів почали використовувати «колоні» Гедиміновичів або зображення витязя із піднятим мечем. Якщо повністю довіряти польському історикові XV століття Я. Длугошу, то на полі бою під Грюнвальдом в 1410 році у війську великого князя Литви Вітовта всі хоругви (військові одиниці) стояли під червоними прапорами. «Прапори ж, визначені такими хоругвами, були майже всі однакові, бо ж кожна мала на прапорі воїна в доспіхах, сидячого на білому, іноді чорному, або гілдіму, або рабому коні і порясаючого мечем в простертії руці, на червоному полі. Тільки деякі із них мали інші прапори і відрізнялись від решти тридцяти: на них на червоному полі були намальовані знаки, якими Вітовт звичайно таврував своїх ноней...» (Мова йде про «колонія» Ге-

Українські хоругви в складі Ягайлового війська на полі бою мали більш строкате прапорництво: Львівська «мала на прапорі жовтого лева, що ніби здирається на скалу на лазуровому полі»; Перемишлянська «мала на прапо-

В основі суспільно-політичної організації України

було покладено старий устрій козацького війська, який викристалізувався протягом XVI—XVII століть і дійшов свого остаточного вигляду на Хмельниччині. Перманентний конфлікт з польським а згодом і російським урядом постійно тримає край на військовому становіщі, а тимчасові форми урядування перетворюються в норму управління. Глава козацького війська гетьман із своїм шта-

изнавався Великою Народною Короговою; а прапорок аласне належить Гетьману, знавався Малою Короговою.

Щодо клейноді Запоріжжя, го в зрубинному українському повескні роки приділялося більше уваги, ніж у російському, існує стійка традиція: «Запорозька Січ мала свої власні прапори. Великий прапор Січі був червоний з білим архивелом Миклазіом на лицьовому боці».

півмісяцем і зірками на лівому боці. Прапорні курені паланок були, як правило, малювали із зображеннями зір

хангела Михайла чя білі хрестів. Інститути, використували в морських кампаніях були білі і містили зображення св. Миколая». Слід лише уточнити, що в морських походах використовувалися також і червоні прапори, описання яких знаходимо у Д. Яворницького: «Цей прапор зроблений з шовкової яскраво-червоної матерії...».

Фого

Георгій ВОРОТНЮК,
власний кореспондент
«Голосу України».
Одеська область.

Наша вітальня

У НОВОМУ РАЗІЗ

ЯК МІ УЖЕ ПОВІДОМЛЯЛИ, Анатолій Богданов підписав контракт з фінінським клубом «Ілвас» (Тампере), і його місця — головного тренера хокейного клубу «Сокола» (Київ) — дістався Олександрів Фадєєв. Протягом багатьох років він був другим тренером колективу, пошукував і любив вихователя юних хокеїстів у СДЮШОР «Сокол».

— Олександр Михайлович, по-перше, вітаємо вас із призначенням.
— Дякую.

— З чого почали роботу на новому місці?

— У «Соколі», як відомо, нас було два тренери: Богданов і я. Отже, довелось підтримувати помічника. Добре, що шукати пришлося не довго. Спершу погодився на мою пропозицію працювати разом у київському клубі москвянин Як Намєєвський. Колишній він грав у московському «Локомотиві». Має гарні судді засвоєної категорії. Останнім часом працював з молодіжними збірними СРСР, директорував у СДЮШОР «Динамо» (Москва). За це й у достатній званні заступного тренера РФСР. Як Давидявич — грамотний фахівець, вважається хорошим хокейним стратегом. Вважаю, що він неодмінно внесе свій внесок у нашу роботу, відомі ж вже почалися. В травні «Сокол» провів традиційний тренувальний збір у Гантіаді.

До тренерського триумвірату ввійшли і Валерій Годовицький. Більшими знайомі з ним як з надійним асистентом «Сокола». До останнього часу він виховавав зміну нашої команди в СДЮШОР «Сокол». Це його учні, Юліанчик, Кузавинський грають в основному складі. Годовицький — один з тренерів молодіжної збірної СРСР.

— Ви загалом про тренування київських хокеїстів на Кавказі. То що, підготували до сезону 1991/92 вже почалися?

— Так. Викликали нас на цей збір 25 чоловік. Оразу впало в око, як допомогли наш колектив. Він вже знає, що в Швейцарії грають тепер Юлдашев і Шарєв. Можливо, підшукаємо зарубіжні клуби й для Дубиня, Дюкіна та Овчинникова. Завершив виступи воротар Самойлов і повернувся до Риги. Тож, починаючи з сезону 1991/92 вже почалися. Такі 1971—1972 роки народження. Такі 15 чоловік. Їх бачите, мрія київських болельщиків так здійснюється. Практично команда вкомплектована місцевими вихованцями. До цього ми йшли довго, важко, а все одно. Тому не відкладаємо так гостро кадрові проблеми, як у інших клубах. А сьогодні придбання новобранців коштує чималі гроші.

— Сьогодні хокеїсти «Сокола» відпочивають у відпустці. А що робитимуть, коли повернуться?

До цього доведемо, що новому наставникові найкращий хокейний колектив України 45 років. Він одружений. Його син Михайло грає в юнацькій ШВСМ (Київ). Ми обіцяли нашим читачам—добителам спорту зустріч на сторінках газети з О. Фадєєвим. Сьогодні публікуємо запис розмови з ним.

— Почну свою відповідь на це запитання з того, що кожен раз минулого року зоряниці з попереднім зазнав відчуження змін. Для збірної СРСР є три його головні точки: Кубок Канади, турнір Олімпійських ігор, чемпіонат світу. Відтак, якщо лігу розширено до числа 16 команд. Додаються ще міський «Динамо» та омеїний «Авангард». Чемпіонат Радянського Союзу стартує влітку 24 вересня. Спершу учасники проведуть турнір у два кола, який визначить першу десятку. Шість перших разом з десятима найкращими клубами першої ліги зможуть грати за виживання. Але це ще не все. До них приєднаються ще два клуби з чималої десятки які не витримали випробування стикових матчів. І лише вісім найкращих з аншої ліги після олімпійського турніру за системою «плей-офф» візьмуть участь у розіграші нагород чемпіонату. Тут граються по п'ять матчів до трьох перемог. Фінал складатиметься з семи зустрічей. Цю правду, це не єстотичний варіант системи чемпіонату. Як какуть, можливі варіанти.

— Там от, виходячи з усього цього слід готуватися належливому, не швидкоючись, а саме, Іванчик на аншоті місця не відпускає. Мамко план підготовки. Кожен з наших гравців навіть під час відпустки тренуватиметься за індивідуальним планом. Зберемося разом у першій половині. Протягом першої декади місяця бігати мови кроси і тренуватимемося на льоду. Потім сідимо на збір на своїй базі в Бодні. Будемо й до 28 числа закінчувати фізичну підготовку «Сокола». З 4 до 11 серпня має пройти міжнародний турнір на приз газети «Голос України» в Києві. У цьому змаганнях, окрім нас та ШВСМ, ще й «Ілвас» (Тампере, Фінляндія) та «Слован» (Братислава, Чехословаччина). Потім ми поїдемо до міста Неперд (МСР) на міжнародні змагання. Накуть, що суперники там будуть сильні. На фініші підготовчого періоду, у вересні, нас запросять до Швейцарії.

Як ви помітили, планується багато турнірів. Що ж, вони необхідні для становлення нашої моли.

— Гаразд, переведемося, що попереду в «Соколі» великий обсяг роботи. Ну, а якщо команда не виступить з такими завданнями — не потрапить до вісімки найкращих, тоді що?

— Значити, така перспектива не радую. Ну, а якщо все ж залишиться, то збірники не зберемося. Є в цій ситуації й позитивний момент. Адже ми матимемо змогу ще сильніше вводити до складу молодих гравців, обігравати з ними змагання з приблизно рівними суперниками. Але й зворотний бік медалі. Здобаються чималі кошти, бо в цій грі, швидше за все, виступлять хокеїсти з Хабаровська, Новосибірська, куди дорога коштує дорого. Додамо до цього харчування і проживання, що сьогодні влітє в чималу кошту.

— Що б хотіли сказати прихильникам «Сокола»?

— Користуючись нагодою, скажу, що нам вкрай потрібна підтримка болельщиків. Ми в свою чергу зробимо все, щоб їм не доводилося журдувати на трибунах Палашу сподіватися.

Розмову зі збіркою головний тренер хокеїстів «Сокола» Олександр Фадєєв. Фото Миколи БОЧКА.

ГОЛОС України

Газета Версійної Радії Української РСР

Головний редактор
Сергій ПРАВДЕНКО

— Редакторів:

Олександр БІЛИК
заступник головного редактораАнатолій ГОРЛОВ
заступник головного редактораОлександр СМІЛЬЯНОВ
корреспондент
АН УРСР

Володимир КРАСНОДЕНСЬКИЙ

Людмила САМОЙЛЕНКО
заступник головного редактораБорис СІВЕРСЬКИЙ
заступник головного редактора

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ

Віталій СУДА
відповідальний секретарНАД НОМЕРОМ
ПРАЦЮВАЛИЗаступник головного редактора
Олександр БіликЧергові редактори
Марина Дітлова
Анатолій КрасівськийАвтори статті
Анатолій Мірончик,
Євген УкраїнецьВиключені
Олександр ВолодаренкоОформлення
Володимир Кисельов.Коректори
Тамара Бєлєвська,
Наталія Вісник,
Поліна Морозова,
Людмила Нєссєва,
Антоніна Сильвестрова,
Любовя Станчик,
Варвара Тарашук.Верстальники
Тетяна Балчик,
Алла Вудиченко,
Ольга Вішнюк,
Сергій СкаменюкЛітописці
Віктор Процун,
Дієа ГринюкКомітет друку
видавництва
«Голос України»
212847, Київ-47,
проспект Перемоги, 30.Індекс 60955,
Тиржд 166.306.«Паралельна півня»
на рік 1991 крб. 80 коп.

Зам. 03151071.

«ВЕСЕЛА ХВІЛИНКА» (гімнастично-художній) Олександрів Тимощенко і Наталія Синиця.

Фото Миколи БОЧКА.

Біла футбольного глобуса

ГУЛІЛІ СПРОВОУЄ

Руду Гуаїт, знаменитий ілдаравський футболіст-професіонал, який виступав за італійський клуб «Мілан», спростував чутки про те, що з ним збираються розпочати футбольний сезон останніх двох років переїздити туди. За цей період він парити хотів опити італійського футболу.

Гуаїт, знову останню операцію зробив беззастовий фахівець щодо його фразою було: «Я знаю, що Славко Барусоні (президент клубу «Мілан») не має наміру торгувати мною. Хоча версії щодо мого проходу йде чимало».

Перебачалося, що Руду в «Мілані» замінять угорцями Ласло Дєтєрі, який виступав за «Болонью», або футболістом ілдаравським «Цімома» Ласло Сілачєвичем. Але чутки не підтвердились.

«Тепер Гуаїт з наміром усе перекресо, і після реабілітації, переманюючи його «Ілдаравським» гуаїт буде новим новоготом — оптимально високою Мартінес».

З МІНІСТРІВ — У ФУТБОЛІСТИ

Як відомо, нинішнього ан-ігріна бразильського футболу Зіно був міністром спорту цієї країни. Аві арте було президентом наміру, що замінив його на місце послідкомішніх воєнобоні. Зіно до ілдараву підписав контракт з японським клубом, як про це повідомляв тоїнський газет.

Пароговими відносинами контракти тривають, і сума його понинче не визначена — заявив кореспондентів агентства Райтер представник клубу Сумітсубі. Мабуть, анні наступного сезону він вступитиме в другий алі японського футболу.

Але додав при цьому, що його побав про запрошення Зіно до тоїно найбільшій команді. Зіно вперше в Японії відзначив, що 38-річний форвард, який грав за бразильську збірну на чемпіонатах світу 1978, 1982, і 1986 року, запропонував контракт на суму п'ятирічної мільйона доларів.

ЧАО, ЗБІГНЕВ?

Збігнєв Бонин, польський тренер італійської футбольної команди «Ліверпуль» зробив заяву, що залишає свою посаду. Його намір покинути з першою до другою алі італійського футболу.

Клуб на заступ тренера не віривався. Бонин був одним з перших футболістів з країн Східної Європи, які переїздили до західних країн. 1982 року він також виступав в складі «Ювентуса». Пізніше грав за «Рому», а потім став тренером «Лівер».